

Gelukkig gescheiden

Of je nou getrouwd bent of al heel lang samen, uit elkaar gaan is geen pretje. Zeker niet wanneer er kinderen mee gemoeid zijn. Maar wanneer de hevigste emoties gezakt zijn kan er ook iets positiefs ontstaan. Dan keert de rust terug en bloeit er geen liefde meer op. Maar juist een vriendschap die er eigenlijk altijd al was.

Tekst **Nieke van Broekhoven** Foto's **Jasper Loeffen**

Irma van Uden (55) en Ton Boerakker (59)

Ze leerden elkaar kennen via gemeenschappelijke vrienden, hij was 30 en zij 26. Irma was herstellende van een ernstig motorongeluk en kon met veel moeite een beetje poolen in Café Frappant. Ton: "Het was meteen chemie, maar zij had nog een andere relatie." Niet lang daarna was haar relatie over en kwamen ze al snel samen. Irma legt uit dat dit nieuwe hoofdstuk symbolisch paste bij een leven voor en na haar ongeluk. "Het begin van onze relatie was druk. We werkten allebei onregelmatig. Dan zagen we elkaar in de kroeg en grapte ik soms: 'Hoi ik ben Irma, ik woon op hetzelfde adres'. Natuurlijk werd dat anders toen onze zoon Lhen geboren werd."

**"Spui niet meer bij
elkaar of bij
gezamenlijke vrienden"**

Het laatste definitieve zetje

Toen hij drie was verbraken Irma en Ton na elf gelukkige jaren hun relatie. Maar waarom dan? Ton verklaart: "We hadden weinig ruzie maar waren eigenlijk broer en zus geworden. Dan is op een gegeven moment het boek dicht." Ze probeerden nog relatietherapie. "De meest waardeloze beslissing ooit", lacht Ton. "Maar we deden dit voor Lhen en voor Irma bevestigde het iets wat we allebei al wisten. Het laatste definitieve zetje." Uit elkaar gaan is niet makkelijk en ieders vervelende eigenschappen blijven, maar acceptatie is hierin essentieel. Irma: "Je moet beseffen dat je nu juist van die eigenschappen af bent. Ton kon beter loslaten en is vergevingsgezinder. Ik koesterde meer wrok dus wilde meer spuien, maar dat deed ik voortaan bij mijn zussen. Nooit meer bij elkaar en niet bij onze gezamenlijke vrienden. Laat je ook niet uit de tent lokken om elkaar zwart te maken. Zo hoeven mensen geen kant te kiezen."

Kinderen zijn weerbaar

Ook als ouders bleven ze een team. Want Lhens geluk staat voorop. Ze woonden dicht bij elkaar zodat hij bij allebei kon binnenlopen. Feestdagen en verjaardagen

worden nog als gezin gevierd, zelfs nog met opa en oma. "Toch realiseer je nooit de consequenties voor je kind. Lhen heeft geen herinneringen meer aan ons samenzijn, hij vindt het zelfs gek om foto's van die tijd te zien. Maar op zijn Sinterklaas-verlanglijst stond wel jarenlang de wens dat we weer samen kwamen" vertelt Irma. Ton: "Uiteindelijk daalde het besef in dat dit niet meer zou gebeuren en toen was het goed. Kinderen zijn gelukkig weerbaar." Bij nieuwe partners was hun goede band niet altijd gewenst, maar bij Irma's huidige man, Marcel van den Heuvel, was dit meteen prima. De twee mannen werden zelfs vrienden die ook zonder Irma regelmatig een biertje doen. "Ton was zelfs bij Marcels huwelijksaanzoek aan mij en hij was mijn getuige op ons huwelijk. Dat was gewoon vanzelfsprekend", vertelt Irma trots.

Gratis broer

Een ander saillant detail is de oude professioneel gemaakte gezinsfoto die nog lang bij Irma's ouders thuis hing, te mooi om weg te doen. Irma: "Nu zijn er nieuwe gezinsfoto's en werd Tons foto eerbiedig, notabene door Marcel, verhuisd naar een ander kamertje. We hebben er hard om gelachen." Ook leerden ze allebei veel over zichzelf. Ton deed dingen anders in zijn laatste relatie en Irma ook. "Ton houdt niet van ruziemaken. Dus als ik het moeilijk had en een muur optrok, liet hij dat gaan. Marcel beukt daar dwars doorheen. Dat heb ik nodig." Maar hun vriendschap blijft of zoals Irma stellig zegt: "Ton is mijn broer, die krijg je er gratis bij!"

Annemarie van de Braak (46) en Sander van de Ven (50)

Annemarie was vijftien toen ze elkaar via gemeenschappelijke vrienden leerden kennen. Zij viel hem meteen op en de aantrekkingskracht was onmiskenbaar, maar helaas was de timing nooit juist. Zat de één in een relatie, dan de ander niet en andersom. Na een jarenlange vriendschap begon het samen scharrelen in 2003, maar het ontkennen van echte gevoelens bleef. Sander: "Totdat mijn zus daar korte metten mee maakte en binnen een jaar waren we samen". Vanaf toen ging het snel. Samenwonen, trouwen, en in 2009 werd hun oudste kind Pleun geboren. De geboorte van Sjors volgde twee jaar later en in 2013 was de scheiding een feit. Lachend kijken ze elkaar aan: "Dus we kunnen dit jaar onze koperen scheiding vieren!"

"Dit jaar vieren we onze koperen scheiding!"

Geen standaard gezinsplaatje

Velen, inclusief deze BaMi-redacteur, vroegen zich af waarom het niet meer ging, want de lol en warmte spat van deze twee af. Annemarie legt uit: "We zijn ooit wel verliefd geworden maar realiseerden ons dat vriendschap beter werkt. En het standaard gezinsplaatje past gewoon niet bij ons." Sander: "Jij wilde echt een relatie met alle gezelligheid. Je vertelde bijvoorbeeld graag over je dag. Dat vond ik superirritant want mijn dagen zijn gewoon altijd hetzelfde. Ik moest destijds ook wennen aan het samenwonen want daar ben ik gewoon niet zo goed in. Daarom vind ik nu het alleen zijn helemaal prima!" Samen houden ze het geen week meer vol, maar op deze manier wel.

"Je wordt ook voorzichtiger met elkaar. Als partners moet je alles kunnen zeggen en wordt het snel ruzie, maar als vrienden niet. Dan laat je dingen makkelijker gaan", licht Sander toe. Natuurlijk kwam deze harmonie niet meteen tot stand. Er was eerst veel verdriet en woede. Maar ze realiseerden zich dat hun kinderen hier geen baat bij hadden.

Ego's opzijzetten

Annemarie: "We namen de tijd om onze emoties te laten zakken en zetten daarna onze ego's opzij. Je moet gevoelens ook niet meer met elkaar delen. Dat doe je met anderen. We kozen voor het nu en ons gezin. En we hielden

de kring dicht. Want Sander is de enige die hetzelfde voelt voor onze kinderen als ik." Nu spreken ze elkaar elke dag en gaan ze nog regelmatig met z'n vieren op gezinsuitjes. Alle verjaardagen worden samen gevierd en ze gaan zelfs nog samen op vakantie. "Sterker nog, tijdens een vakantie in Euro Disney waren wij het enige gezin zonder ruzie!" lacht Sander. Vinden de kinderen dit nooit verwarrend? Sander: "Ze weten niet beter en zien ons vieren echt als gezin. Ze hebben weleens gezegd dat twee ouders onder één dak heel gek zou voelen. Ze verdelen ook echt hun spullen en hobby's. Vroeger was het bijvoorbeeld bij papa gamen en bij mama buiten spelen. Precies datgene waar we ooit misschien ruzie over kregen is nu geen probleem meer."

Breek het open

Na de scheiding had Annemarie andere relaties, zelfs een nieuw huwelijk, en haar partners respecteerden deze verdeling. Natuurlijk hielpen ze mee maar de echte beslissingen worden altijd door haar en Sander genomen. Annemarie: "Tegenwoordig besluiten meer getrouwde mensen apart te wonen. Mooi! Breek het allemaal maar lekker open. Misschien had dat voor ons ook beter gewerkt. Mensen vragen weleens aan ons: komt het dan nooit meer goed? Maar het is nu juist goed. We zijn gestopt met het huwelijk maar niet met ons gezin. En daar zijn we kneiter trots op!"